

Ivan Šaško, pomoćni biskup zagrebački

Uvod i homilija

U EUHARISTIJSKOME SLAVLJU Dvadeset i druge nedjelje kroz godinu – A

prigodom uvođenja u službu župnika vlč. gosp. BORNE PUŠKARIĆA

u župi sv. Blaža u Zagrebu

30. kolovoza 2020. u 11 sati

Braćo i sestre!

Vaša župa, okupljena na slavlju dana Gospodnjega, danas živi ozračje molitve, vjerničke jednostavnosti i svečanosti, jer danas uvodimo u službu župnika **vlč. gosp. Borne Puškarića**.

U susljednosti župničke službe izražava se **pastoralna narav Crkve**, u kojoj Krist živi i djeluje po onima kojima **Crkva po biskupu povjerava jedan dio zajednice vjernika**. Uz njega, među nama pozdravljam ostalu braću svećenike: vlč. Anđelka (Katanca), vlč. Jakova (Rađu), vlč. Ivana (Kovačića), sestre redovnice, sve župne suradnike i suradnice, majku vlč. Borne, braću i njihove obitelji, sve vas, župljani i dragi vjernici.

Dok radosno molimo za novoga župnika, izričem **zahvalnost** dobromu Bogu za **župničko i svećeničko služenje mons. Zlatka Korena**. Zahvaljujemo za susrete, za brižnost i nastojanja, za svaki prostor milosti u kojemu je djelovao u ovoj župi kao dosadašnji župnik. Hvala mu za sve ono što je u ljudskosti odražavalo Božju blizinu; za svaku molitvu, žrtvu i trud, koji je, zajedno s vama, uložio, da bi cijela župa, a osobito najpotrebniji u zajednici, osjetili Kristovu ljubav i dobrotu.

A sada, braćo i sestre, poslušajmo *Dekret* imenovanja vlč. Borne župnikom-moderatorom, s kojim ćete nastaviti hod u vjeri zemaljskim putovima u svjetlu nebeskoga kraljevstva. Molim vlč. Anđelka da pročita dekret našega nadbiskupa, kardinala Josipa Bozanića.

■ *(Slijedi čitanje Dekreta.)* ■

Nakon što smo čuli Nadbiskupov Dekret, možete sjesti, da biste poslušali nekoliko važnih podataka iz životopisa velečasnoga Borne.

Velečasni gospodin magistar znanosti Borna PUŠKARIĆ rođen je 20. rujna 1983. godine u Trstu (Italija), kao treći od petorice sinova majke Dorotheje r. Murković, povratnice iz hrvatske emigracije (Argentina, Italija) i oca, pokojnoga Zvonimira († 26. VI. 1999.). Imena ostale braće su: Branimir, zatim pokojni Braslav († 26. VI. 1999.), Mislav i Domagoj.

Borna je odrastao u središtu Zagreba. Pohađao je osnovne škole 'Josipa Jurja Strossmayera' i 'Tina Ujevića' u Zagrebu. Župnu katehezu pohađao je kod sestara milosrdnica u Frankopanskoj ulici, a u crkvi sv. Vinka ministrirao je od djetinjstva.

Srednju je školu polazio u Zagrebu u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji na Šalati. Nakon što je maturirao 2001. godine, primljen je u Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište u Zagrebu i upisao je Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu kao svećenički kandidat Zagrebačke nadbiskupije.

Nakon druge godine, upućen je na nastavak studija teologije i pripreme za svećeništvo u Rim. Diplomirao je teologiju na Papinskome lateranskom sveučilištu u Rimu.

Za đakona je zaređen 3. listopada 2007. godine u Rimu, u Lateranskoj bazilici po molitvi i polaganju ruku vikara za grad Rim, kardinala Camilla Ruinija. Za prezbitera, za svećenika ga je 21. lipnja 2008. godine u Zagrebu zaredio zagrebački nadbiskup, kardinal Josip Bozanić.

Najprije je svećenički djelovao kao župni vikar u župi sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zagrebu (Ljublanica-Voltino) i u župi Blagovijesti-Navještenja Gospodinova u Zagrebu, u Vrbanima, od (25. kolovoza) 2008. do (19. kolovoza) 2009., te zatim kao župni vikar u župi sv. Nikole Tavelića u Zagrebu na Kustošiji od (20. kolovoza) 2009. do (30. kolovoza) 2012. godine.

Ujedno je u školskoj godini 2011./2012. bio duhovnik za učenike Nadbiskupske klasične gimnazije u Zagrebu. Osim magisterija iz dogmatske teologije, koji je postigao 2011. godine na 'Papinskome sveučilištu Gregoriana' u Rimu, s tezom o „Teologiji Presvetoga Trojstva u Sumi Teologije sv. Tome Akvinskoga“, godine 2012. upisao je studij Institucionalnih komunikacija na 'Papinskom sveučilištu Svetoga Križa' u Rimu, gdje je u ljeto 2015. postigao licencijat (to jest: magisterij znanosti) iz područja komunikologije s tezom: „Uloga glasnogovornika biskupije u vrijeme krize“.

Akademsku godinu 2014./2015. proveo je u Kanadi na 'Ryerson University School of Media' te je pastoralno pomagao u torontskoj katedrali sv. Mihaela i u hrvatskim katoličkim misijama.

Po povratku sa studija iz Rima, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić imenovao ga je pročelnikom Tiskovnoga ureda Zagrebačke nadbiskupije i tu je službu obnašao od 23. kolovoza 2016. do ovoga ljeta (2020. godine).

Od (3. studenoga) 2016. godine (do 20. kolovoza) 2018. godine nedjeljom i blagdanima djelovao je i kao pastoralni pomoćnik u župi bl. Alojzija Stepinca u Bestovju-Novakima-Rakitju, gdje je kao kateheta sa suradnicima vodio iskustvo vjerske formacije „Deset Božjih zapovijedi“.

Od svibnja prošle godine (8. svibnja 2019.) do ovoga ljeta (2020.) obnašao je službu rektora crkve Krista Kralja na Mirogoju. Također mu je povjerena pastoralna briga za vjernike s područja Zagrebačke nadbiskupije koji svetu misu slave po izvanrednome obliku prema obredu Rimskog misala iz 1962. godine.

Član je Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije i predsjednik Odbora za odnose s javnošću Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije.

Braćo i sestre, sigurno da ti podatci, koji uvijek djeluju pomalo šturo, ne mogu dati punu sliku životnosti koju ćete otkrivati, dijeliti i s njome međusobno rasti. Jer sada u životopis vlč. Borne ulazite vi, baš kao što i on postaje novim pratiteljem i dionikom vaših životnih koraka. Jedni drugima postajemo nove stranice životne knjige koju u ruci drži naš Gospodin.

Čuli ste u Dekretu da će vlč. Borna biti '**župnik moderator**'. Prema crkvenome pravu, „gdje to traže okolnosti“, gdje djeluje više svećenika, jedan od njih je župnik voditelj, odnosno moderator (usp. kan. 517 – „unus sit moderator“; također: 520; 526; 528) koji upravlja zajedničkom djelatnošću i za nju odgovara pred biskupom. Dakle, osim redovite župničke službe, za moderatora postoji i veća odgovornost.

Radujemo se što je među nama, a ja mu iskreno zahvaljujem za otvorenost novim poticajima i za ugrađenost u život Nadbiskupije. Dragi Borna, ovo je sada tvoja župa, tebi povjerena vjernička obitelj. U njoj živi svoj svećenički poziv nesebično služeći vjernicima i svima koji traže Gospodina i žele živjeti njegovu milost u susretu s Crkvom.

Dragi velečasni Borna, dobro došao!

Braćo i sestre, sada ustanimo i na početku euharistije, najvećega dara u našem životopisu, molimo Gospodina da nas svojim Duhom pohodi, pročisti i obrađuje, praštajući nam naše grijehе koje ispovijedamo i za koje se iskreno pokajmo.

Homilija

Liturgijska čitanja:
Jr 20, 7-9; Ps 63, 2-6.8-9; Rim 12, 1-2; Mt 16, 21-27

1. Evanđeoski navještaj tiče se onoga vremena u kojemu su za apostole **završili dani učenja**, slobodnoga i radosnoga hoda selima i gradovima Palestine, i **započinje govor o muci, smrti i uskrsnuću**. Isus je počeo otvoreno govoriti da treba trpjeti i biti ubijen.

Tu naziremo **središte cijele ljudske povijesti** – u licu raspetoga Bogočovjeka. To je **najava sablazni kršćanstva**. Prihvatiti Isusa kao Mesiju djeluje ugodno i poželjno, **ali Mesija koji treba skončati užasnom smrću nije prihvatljiv**.

Stoga ne čudi **Petrovo protivljenje**: *Ti želiš spasiti, ispraviti tijek povijesti čovječanstva koje srlja u propast time da se dopustiš ubiti?* To ne služi ničemu. Svijet je pozornica nemira i boli, trajni plač, sa svojim ogromnim poteškoćama koje treba riješiti; **a ti to misliš učiniti tako da završiš na križu?** Suludo, Isuse! Svijet neće biti spašen zbog još jednoga čovjeka razapeta na križ među tolikima koji su već raspeti. To je ludost, Gospodine! **Posegni za drugim sredstvima**. Imaš moć, svetost, čudesa, vlast nad svime...

Petre, nosi se od mene! Makni se u stranu! **Govoriš riječima najvećega ljudskog neprijatelja**. Vрати se iza mene; ne istrčavaj; budi učenik i – **slijedi me!**

2. Isus nastavlja govoriti drugima: „Hoće li tko za mnom...“ **Zašto bi netko išao za Isusom**; zašto slijediti njega, njegove riječi, ideje, ponašanja? Najjednostavniji je odgovor, premda neprecizan, pomalo površan i preopćenit, ali točan i uvjerljiv: **da bi čovjek bio sretan**.

A da bi se to bilo, Isus **spominje neke preduvjete** koji djeluju prezahtjevno. **Prvi glasi: odreći se samoga sebe**. Ako se pogrješno shvate, **te riječi mogu biti razorne**. Isus zacijelo kao svoje sljedbenike **ne želi 'frustrirane' ljude**, nego ljude radosna srca, ispunjenih života.

Odreći se sebe, zanijekati sebe, očito **ne znači umrtviti svoju osobnost**, odbaciti darove i povjerena sredstva, nego znači da se svijet ne okreće oko mene, da **trebam izaći iz sebeljublja i biti svjestan obzora onkraj svojih granica**. Odreći se sebe **donosi slobodu**; ne zarobljenost i umiranje, nego slobodu.

3. Drugi preduvjet glasi: Uzmi svoj križ i pođi za mnom. To je jedna od glasovitih, poznatijih i navođenijih evanđeoskih rečenica, ali i nerijetko pogrješno shvaćenih. Naime, ona se **najčešće tumači kao poticaj na pomirenost**: strpljivo trpi, prihvati, podnosi neizbježne životne križeve. Ali **Isus ne kaže: Podnosi, nego: Uzmi**. Isusovim učenicima nije upućen zahtjev za 'pasivnim podnošenjem', nego za 'aktivnim uzimanjem'.

Jer, što je križ? **Križ je sažetak cijeloga Isusova života.** Uzmi križ stoga znači: **Uzmi na sebe život koji je nalik njegovu životu.** Kršćanski poziv je živjeti na zemlji, živjeti prolaznost i proći svijetom kao Božje stvorenje koje odražava Krista; koje zna da je voljeno i koje voli. **Križ je u Evanđelju stvarnost Božje 'ludosti ljubavi'.**

Prema onomu što nam je Bog u Kristu objavio, njegov plan i njegova volja nije nepregledno mnoštvo, beskrajna procesija ljudi, starih i mladih, s križem na njihovim leđima, na trajnome križnom putu. **U njegovu smo planu viđeni kao neizmjereno mnoštvo u hodu prema 'više života',** prema punini života. Zato je križ istoznačnica ljubavi.

4. Nadalje, braćo i sestre, Isus nas poučava **da ne budemo slični onomu što najčešće odlikuje zemaljske moćnike** i to svojim primjerom pokazuje. Za njega je **istinska moć u služenju.** Na svijet je donio prevlast blagosti, pred kojom će sile svijeta biti nemoćne: *Trećega ću dana uskrsnuti.* Isus zna da zemaljski silnici nikada neće obrisati suze svijeta niti riješiti pogreške pojedinaca. **Zlo se nadvladava samo žrtvom** koja ima korijen u Isusovoj žrtvi na križu.

Jer, što je drugo križ nego uzvišena potvrda da **Bog voli čovjeka do spremnosti prinošenja najdražega?** Križ je predzadnja točka u kojoj se sve ukrižuje: putovi neba, zemlje i srca.

Nećemo iskriviti ili pogrešno tumačiti Isusove riječi, ako riječ '**križ**' zamijenimo riječju '**ljubav**': *Hoće li tko za mnom, neka na sebe stavi jaram ljubavi i neka me slijedi.* Svatko s ljubavlju na ramenima, u svome srcu, što ima i svoju cijenu: *Ondje gdje ostaviš svoje srce, ondje ćeš naći i svoje trnje i svoje rane.*

Dakle, **središnja riječ Radosne vijesti glasi: tko izgubi svoj život naći će ga.** Nekako se spontano naglasak stavi na 'izgubiti' život, ali, ako dobro poslušamo i razmotrimo, čut ćemo da **naglasak ne pada na 'izgubiti' nego na 'naći'.** To je posebno znakovito u ovoj crkvi i župi sv. Blaža, pastira i mučenika.

Konačni je rezultat *pronađeni život; ono što traže svi ljudi, na svim mjestima i u svim vremenima.* Izgubiti, da bi se našlo. To je **zakonitost ljubavi** koju očituje otajstvo oltara i euharistije: ako daješ, obogaćuješ se; ako zadržavaš za sebe, osiromašuješ. **Bogati smo samo po vrijednosti koju smo darovali.**

5. *Izaberi jaram ljubavi.* Sjeti se da **istinska drama čovjeka nije u gubljenju života, nego u tome da čovjek ne sretno nikoga tko bi bio vrjedniji od vlastita života;** drama je ne imati nikoga za koga vrijedi darovati život.

Braćo i sestre, svi se bojimo boli i trpljenja, svojih ili tuđih, ali znamo da ih **ne možemo nadvladati sami.** Zato molimo Gospodina da nam udijeli **milost da se ne bojimo ljubiti;** da ne budemo ukočeni pod snagom boli.

Među Božja imena **prorok Jeremija uveo je ime velikoga zavodnika:** „Ti me, Gospodine, zavede, dadoh se zavesti, nadjačao si me i svladao me.“

Riječ 'zavesti' ima **negativan prizvuk**, zbog stanovite prijevare i zbog toga jer u sebi sadrži odvajanje od nečega i preusmjeravanje. No, **kada je Bog u pitanju, zavođenje se tiče njegove čežnje i ljubavi prema nama**. Zato se nerijetko govori o 'zaljubljenome Bogu', komu se čovjek teško može oduprijeti; njegovu pozivu, njegovoj ponudi, njegovu planu. No, baš takav **traži našu slobodu i pristanak**.

Prorok nas ujedno upozorava da **taj pristanak u sebi nosi nerazumijevanje, samoću i nerijetko gorčinu**. I apostol Petar je prošao istim putem razočaranja u oduševljenju. **Gospodin koji zavodi i razočarava; osvaja, a zatim ostavlja u izgubljenosti?** Da, jer želi da ostavimo svoje predodžbe; da mislimo njegovim mislima, slijedimo njegove tragove; jer mijenja staro, okamenjeno srce novim. Tim putem prolazi svaki Kristov učenik i učenica, **osobito ljudi koji su se odazvali u svećeništvo i redovništvo**.

Ako se na obzoru pojavi križ; ako se osjetimo prevarenima, pomaže nam Jeremijina riječ: „Al' **tad mi u srcu bi kao rasplamtjeli oganj**, zapretan u kostima mojim: uzalud se trudih da izdržim, ne mogoh više.“ Bez toga ognja, bez Božje čežnje za mene, ostajem istinski izgubljen, premda u nekome trenutku izgleda da imam priliku zadobiti puno.

6. Draga braćo i sestre, u tome duhovnom ozračju danas uvodimo u službu novoga župnika. Izvanjska ograničenja ne prestaju nas podsjećati na krhkost i na darove, na vrijednost naših bližnjih, na prepoznavanje bitnoga.

U ovome vam trenutku **Gospodin po Crkvi šalje mladoga svećenika Bornu**, u njegovoj spremnosti i otvorenosti Božjoj volji.

Nakon ovogodišnjih iskušenja pandemije i potresa, ovo je **prilika da jasnije uočimo vrijednost župe**. Niti jedna društvena stvarnost, niti jedan oblik druženja ili okupljanja, **ne može zamijeniti župu**.

Župa je – prije svega drugoga – **zajednica okupljena oko stola Riječi i euharistije**. Župa je u Crkvi, od samih početaka, temeljna zajednica za život kršćana, a **razvija se iz malenih jezgri, iz mrvica domova, 'kućnih Crkava'**, koje su građene **po uzoru na obitelj i obiteljske odnose** (usp. *Rim 16, 3-5; 1Kor 16, 19-20; Fil 4, 22*), imajući u sebi **posebnost: vjeru u Krista** i dublje razloge od obiteljskih.

Od njezine pojave, župa je **odgovor na izazove svakoga vremena**, jer nosi i živi Radosnu vijest, prije svega **naviještanjem nebeskoga kraljevstva i slavljenjem sakramenata**.

7. Župa je duhovni, stvarni dom među obiteljskim domovima, među obitavalištima ljudi. **Bog se utjelovio u Isusu Kristu, da bi bio bliz čovjeku u svakoj životnoj okolnosti**.

U suvremenoj kulturi, u kojoj se **mijenjaju pristupi prostoru, kada se čini da je sve tako blizu**, nadohvat ruke, osjećamo kako **teško pada ne biti jedni s drugima**; koliko nam je potrebno biti zajedno, biti blizu. Slika društva i zajednice se mijenja –

uvijek je bilo tako – ali **čovjek u svojoj biti ostaje isti**, sa svojom potrebom pripadanja, s očitovanjima povezanosti, s odnosima i odgovornostima.

Nastojimo da **župe budu prostori i ozračja blizine i ljubavi**, zajedništva koje se ne sastoji samo od društvenih međuodnosa i interesa, nego zajednice vjere koje svijet nastoje uvijek **gledati očima Božje objave**.

Župa je **organizirana zajednica koja traži suradnju i službe**, a u svakoj od njih **nosivu snagu ima ljubav i služenje**, ne radi neke materijalne dobiti, nego radi Božjega kraljevstva, **radi radosti u srcima ljudi** koji susreću Krista kao smisao svoga postojanja. Taj smisao nije zatvoren u prolazno, već prolaznomu daje okus i puninu.

Isusovi su učenici, slijedeći svoga Učitelja, i školi svetih i blaženih, **učili čekati, mjeriti Božjim vremenom i načinima**, jačajući u sebi sigurnost da je Gospodin s nama i da nikada nismo sami, ni u najvećim nevoljama.

8. U životu župne zajednice **župnik ima svoje iznimno važno i odgovorno mjesto, ali bez župljana** je rast zajednice i životnost župe **nezamisliva**.

Župnik se brine za **proširivanje prostora navještaju Radosne vijesti**, za **prepoznavanje djelovanja Duha Svetoga**, za organiziranje pastoralna, a **osobito sakramentalnoga života**. On je na čelu suradnje **pastoralnoga i ekonomskoga vijeća**, a brine se i za ostala djela koja **promiču evanđeoski duh**. Župa je mjesto na kojemu se prepoznaje kršćanska osjetljivost za potrebe bližnjih, za društvenu pravednost, za obrazovanje i odgajanje djece i mladih. Župa u svojim molitvama i djelima odražava svoju vjeru i lice Crkve.

Stoga vas molim, braćo i sestre, da svome novom župniku **Borni od prvih dana pomazete**; da ga prihvatite s ljubavlju i poštovanjem. Nemojte se stidljivo držati postrance, nego se aktivno sa svojim darovima i nadahnućima **nastavite uključivati i zalagati u životu župe**.

I dalje nastojte razvijati što više župnih djelatnosti **u punome rasponu i ljepoti župne obitelji**. Uz svoga župnika možete, a na to smo pozvani, **graditi katoličku kulturu** koja toliko nedostaje našem hrvatskom društvu. A primjer i zagovornika imate – **svetoga Blaža**, svjedoka koji je svojom predanošću i brigom za bližnje **očitovao što Gospodin čini svojom milošću i koji su plodovi nesebičnosti**.

Župa je **moćnost novih oduševljenja**. Ona je u našem suvremenom hrvatskom ozračju **dar za novi način življenja, ponašanja, djelovanja**; počevši od stava zahvalnosti, odgajanja djece i mladih, do solidarnosti **i govora vječnosti**, koji tako lako prekriju svagdanje brige.

I na početku i na kraju – **molitva jednih za druge**, molitva za odaziv na Isusov poziv; molitva za svoga župnika i župljane, molitva za Crkvu, za našu Nadbiskupiju.

Amen.